

พระราชบัญญัติ

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

พ.ศ. ๒๕๐๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๐๕

เป็นปีที่ ๒๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหาร
ศาสตร์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๐๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหาร
ศาสตร์

“สภาสถาบัน” หมายความว่า สภาสถาบันบัณฑิตพัฒน
บริหารศาสตร์

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัติ

นี้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๕ ให้จัดตั้งสถาบันวิชาการชั้นสูงขึ้นเรียกว่า
“สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์” มีวัตถุประสงค์ให้การ
ศึกษาวิชาการบริหารและการพัฒนา ทำการวิจัยส่งเสริมวิชาการ
และวิชาชีพชั้นสูง

มาตรา ๖ ให้สถาบันเป็นนิติบุคคล มีฐานะเป็นกรมสังกัด
สำนักนายกรัฐมนตรี

มาตรา ๗ สถาบันมีส่วนราชการดังนี้

- (๑) สำนักงานอธิการบดี
- (๒) คณะ
- (๓) สำนัก

สำนักงานอธิการบดีอาจแบ่งออกเป็นกองและแผนก

มาตรา ๘ สถาบันมีคณะและสำนักต่าง ๆ ดังนี้

- (๑) คณะรัฐประศาสนศาสตร์
- (๒) คณะบริหารธุรกิจ
- (๓) คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ
- (๔) คณะสถิติประยุกต์
- (๕) สำนักวิจัย
- (๖) สำนักฝึกอบรม
- (๗) สำนักบรรณสารการพัฒนา

สถาบันอาจมีคณะและสำนักอื่นอีกได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

คณะหรือสำนักอาจแบ่งออกเป็นภาควิชาต่าง ๆ และสำนักงานเลขานุการคณะหรือสำนัก

สำนักงานเลขานุการคณะหรือสำนักอาจแบ่งออกเป็นแผนก

มาตรา ๘ การเลิกล้มคณะหรือสำนัก ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๑๐ การแบ่งภาควิชาหรือการเลิกล้มภาควิชา รวมทั้งการแบ่งส่วนราชการตามมาตรา ๗ วรรคท้าย และมาตรา ๘ วรรคสามและวรรคสี่ ให้ทำเป็นประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี และให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๑ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๕ สถาบันจะรับบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัย หรือสถาบันวิชาการชั้นสูงอื่น เข้าสมทบในสถาบันก็ได้ และให้มีอำนาจให้ปริญญาหรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใดแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัย หรือสถาบันชั้นสูงนั้น ๆ ได้

การรับบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัย หรือสถาบันวิชาการชั้นสูง เข้าสมทบในสถาบันตลอดจนการกำหนดให้มีคณะกรรมการเป็นผู้บริหาร ในความควบคุมของสภาสถาบัน ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๑๒ นอกจากเงินที่กำหนดไว้ในงบประมาณแผ่นดิน สถาบันนี้อาจมีรายได้ดังนี้

(๑) เงินผลประโยชน์และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ของสถาบัน

(๒) เงินและทรัพย์สินอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอุทิศให้แก่สถาบัน

รายได้ของสถาบันไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๑๓ บรรดาทรัพย์สินของสถาบันจะต้องจัดการเพื่อประโยชน์และตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน

เงินและทรัพย์สินอื่นใด ซึ่งบุคคลอุทิศให้แก่สถาบันจะต้องจัดการตามเงื่อนไขข้อบังคับ และวัตถุประสงค์ซึ่งผู้อุทิศกำหนดไว้

มาตรา ๑๔ ให้มีสภาสถาบันประกอบด้วยนายกรัฐมนตรี เป็นนายกสภาสถาบันโดยตำแหน่ง อธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ เลขาธิการสภาการศึกษาแห่งชาติ เลขาธิการสภาวิจัยแห่งชาติ เลขาธิการสถิติแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน อธิการบดี รองอธิการบดี คณะบดี ผู้อำนวยการสำนัก เถ้าที่มีอยู่ในสถาบันเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง มีจำนวนไม่น้อยกว่าหกคนและไม่เกินแปดคน

ให้รองอธิการบดีเป็นเลขานุการสภาสถาบัน ในกรณีที่มิ
รองอธิการบดีหลายคนให้สภาสถาบันแต่งตั้งรองอธิการบดี
คนหนึ่งเป็นเลขานุการสภาสถาบัน

มาตรา ๑๕ กรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ใน
ตำแหน่งสองปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้

หมวด ๒

การดำเนินงาน

มาตรา ๑๖ สภาสถาบันมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแล
กิจการโดยทั่วไปของสถาบัน และโดยเฉพาะให้มีอำนาจหน้าที่
ดังต่อไปนี้

- (๑) จัดวางระเบียบและข้อบังคับของสถาบัน
- (๒) พิจารณาหลักสูตรวิชาเพื่อเสนอขอรับความเห็นชอบ
ของสภาการศึกษาแห่งชาติ
- (๓) จัดหาวิธีการอันจะยังการศึกษา การวิจัยและการ
ฝึกอบรมของสถาบันให้เจริญยิ่งขึ้น
- (๔) อนุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง
ประกาศนียบัตรและประกาศนียบัตรการฝึกอบรม
- (๕) เสนอการจัดตั้ง ยุบ รวม และเลิกล้มคณะ สำนัก
และภาควิชา

(๖) เสนอการแต่งตั้งและการให้พ้นจากตำแหน่งอธิการบดี ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์

(๗) จัดวางระเบียบเกี่ยวกับการเงินและทรัพย์สินของสถาบัน

มาตรา ๑๗ ให้นายกสภาสถาบันเป็นผู้เรียกประชุมสภาสถาบัน ถ้ากรรมการสภาสถาบันตั้งแต่สามคนขึ้นไปร้องขอให้สภาสถาบันประชุมเพื่อกิจการอย่างหนึ่งอย่างใด ก็ให้นายกสภาสถาบันเรียกประชุม

ในการประชุมต้องมีกรรมการสภาสถาบันมาประชุมอย่างน้อยกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้นายกสภาสถาบันเป็นประธานในที่ประชุม ถ้านายกสภาสถาบันไม่อาจมาประชุมได้ ให้รองนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายให้มาประชุมเป็นประธานในที่ประชุม

ถ้านายกสภาสถาบันไม่อาจมาประชุมได้และไม่ได้มอบหมายให้ผู้ใดมาประชุม ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการสภาสถาบันคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา ๑๘ การลงมติให้ออกคะแนนเสียงข้างมาก ถ้ามี
คะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้น
อีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงขาด

มาตรา ๑๙ ให้มีอธิการบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา
รับผิดชอบในการบริหารงานของสถาบัน และให้มีรองอธิการบดี
คนหนึ่งหรือหลายคนเป็นผู้ช่วยปฏิบัติงาน

อธิการบดี จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดย
คำแนะนำของสภาสถาบัน

รองอธิการบดี จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง
จากข้าราชการพลเรือนในสถาบัน

มาตรา ๒๐ อธิการบดีและรองอธิการบดีต้องมีคุณวุฒิ
ดังต่อไปนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าจากสถาบันหรือสถาบัน
อุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรองวิทยฐานะ หรือ

(๒) ได้ปริญญาชั้นหนึ่งชั้นใดหรือเทียบเท่าจากสถาบัน
หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรองวิทยฐานะ และ
ได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีในสถาบันหรือสถาบัน
อุดมศึกษาซึ่งสภาสถาบันรับรองวิทยฐานะ หรือเคยดำรง

ตำแหน่งกรรมการสภาสถาบันมาแล้วรวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่า
สี่ปี

อธิการบดีดำรงตำแหน่งสองปี แต่จะทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนั้นต่อไปอีกก็ได้

มาตรา ๒๑ การปฏิบัติราชการของรองอธิการบดีให้เป็น
ไปตามที่อธิการบดีมอบหมาย

ในกรณีที่ตำแหน่งอธิการบดีว่างลงหรืออธิการบดีไม่อาจ
ปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาการแทน ถ้ามี
รองอธิการบดีหลายคนให้รองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย
เป็นผู้รักษาการแทน ถ้าอธิการบดีไม่ได้มอบหมาย ให้รอง
อธิการบดีที่มีอาวุโสสูงเป็นผู้รักษาการแทน

ในกรณีตามวรรคสองถ้าตำแหน่งรองอธิการบดีว่างลง
หรือรองอธิการบดีไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้สภาสถาบัน
กำหนดกรรมการสภาสถาบันโดยตำแหน่งคนหนึ่งคนใดเป็นผู้
รักษาการแทน

มาตรา ๒๒ เพื่อประโยชน์แก่การบังคับบัญชา ให้ถือว่า
อธิการบดีเป็นอธิบดี และรองอธิการบดีเป็นรองอธิบดีตาม
กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนและกฎหมายอื่น ๆ

มาตรา ๒๓ ในคณะหนึ่ง มีคณบดีคนหนึ่งเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินงานควบคุมและอำนวยความสะดวก และจะมีรองคณบดีเป็นผู้ช่วยปฏิบัติงานก็ได้

ในสำนักหนึ่ง มีผู้อำนวยการ สำนักคนหนึ่งเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินงานควบคุมและอำนวยความสะดวก และจะมีรองผู้อำนวยการสำนักเป็นผู้ช่วยปฏิบัติงานก็ได้

ในคณะและสำนักให้มีเลขานุการคณะหรือสำนักคนหนึ่ง การแต่งตั้งคณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการสำนัก จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งจากผู้มีคุณวุฒิตามมาตรา ๒๐ ซึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบัน

มาตรา ๒๔ ให้มีกรรมการประจำคณะประกอบด้วยคณบดีเป็นประธาน รองคณบดี หัวหน้าภาควิชาต่าง ๆ เป็นกรรมการ ถ้าในคณะไม่มีรองคณบดี และไม่มีกรรมการเป็นภาควิชาหรือมีแต่ไม่เกินสองภาควิชา ให้สภาสถาบันแต่งตั้งบุคคลจากคณาจารย์ของสถาบันเป็นกรรมการเพิ่มเติม เพื่อให้ได้จำนวนรวมทั้งประธานไม่น้อยกว่าสามคน และให้คณะกรรมการประจำคณะแต่งตั้งกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นเลขานุการ

มาตรา ๒๕ ให้มีคณะกรรมการประจำสำนักประกอบด้วย
ผู้อำนวยการสำนักเป็นประธาน รองผู้อำนวยการสำนัก หัวหน้า
ภาควิชาต่าง ๆ เป็นกรรมการ ถ้าในสำนักไม่มีการแบ่งเป็นภาค
วิชา หรือมีแต่ไม่เกินสองภาควิชา ให้สภาสถาบันแต่งตั้งบุคคล
จากคณาจารย์ของสถาบันเป็นกรรมการเพิ่มเติมเพื่อให้ได้จำนวน
รวมทั้งประธานไม่น้อยกว่าสามคน และให้คณะกรรมการ
ประจำสำนักแต่งตั้งกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นเลขานุการ

มาตรา ๒๖ คณะกรรมการประจำคณะและคณะกรรมการ
ประจำสำนักมีอำนาจและหน้าที่ในคณะหรือสำนัก ดังนี้

- (๑) วางระเบียบปฏิบัติภายในคณะหรือสำนักด้วยความ
เห็นชอบของสภาสถาบัน
- (๒) กำหนดหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตร
เพื่อเสนอสภาสถาบัน
- (๓) จัดดำเนินการสอบไล่หรือทดสอบ
- (๔) รับผิดชอบและให้ความคิดเห็นแก่คณบดีหรือผู้
ผู้อำนวยการสำนักในกิจการของคณะหรือสำนัก

มาตรา ๒๗ ในการประชุมคณะกรรมการประจำคณะหรือ
คณะกรรมการประจำสำนักให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๗ และ
มาตรา ๑๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๘ คณะบดีและผู้อำนวยการสำนักมีอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับคณะหรือสำนัก ดังต่อไปนี้

(๑) จัดดำเนินงานและรับผิดชอบในกิจการทั้งหลายของคณะหรือสำนัก

(๒) รักษาระเบียบวินัย

(๓) ปฏิบัติการตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของสถาบันและระเบียบของคณะหรือสำนัก

มาตรา ๒๙ เพื่อประโยชน์การบริหารราชการ ให้ถือว่า

(๑) สถาบันเป็นมหาวิทยาลัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย

(๒) อธิการบดี รองอธิการบดี และคณะบดี เป็นอธิการบดี รองอธิการบดี และคณะบดี ในมหาวิทยาลัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยตามลำดับ

(๓) ผู้อำนวยการสำนักเป็นคณะบดีในมหาวิทยาลัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๐ คณะจารย์ในสถาบัน มีดังนี้

(๑) ศาสตราจารย์ซึ่งอาจเป็นศาสตราจารย์ประจำ หรือศาสตราจารย์พิเศษ

(๒) รองศาสตราจารย์

(๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์

(๔) อาจารย์ซึ่งอาจเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ
มาตรา ๓๑ ศาสตราจารย์ประจำนั้น จะได้ทรงพระกรุณา
โปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นพิเศษของ
สถาบัน

ศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ
แต่งตั้งจากผู้ที่มีได้เป็นข้าราชการพลเรือนของสถาบัน

มาตรา ๓๒ ศาสตราจารย์ประจำผู้ซึ่งพ้นตำแหน่งไปโดย
ไม่มีความผิดให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณ

มาตรา ๓๓ ศาสตราจารย์ต้องมีคุณวุฒิ ดังต่อไปนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอน
ในสถาบัน และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีในสถาบัน
หรือสถาบันอุดมศึกษาซึ่งสภาสถาบันรับรองวิทยฐานะ และได้
ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภาสถาบันเห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๒) ได้ปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอน
ในสถาบัน และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปีในสถาบัน
หรือสถาบันอุดมศึกษาซึ่งสภาสถาบันรับรองวิทยฐานะ และได้
ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภาสถาบันเห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๓) ได้ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบัน และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบห้าปีในสถาบันหรือสถาบันอุดมศึกษาซึ่งสภาสถาบันรับรองวิทยฐานะ และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภาสถาบันเห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๔) ได้ปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบัน และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภาสถาบันเห็นว่าได้ผลดีเด่นเป็นพิเศษในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบัน

มาตรา ๓๔ รองศาสตราจารย์นั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นพิเศษของสถาบันซึ่งมีคุณวุฒิ ดังต่อไปนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบัน และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในสถาบันหรือสถาบันอุดมศึกษาซึ่งสภาสถาบันรับรองวิทยฐานะ และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภาสถาบันเห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๒) ได้ปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบัน และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปีในสถาบันหรือสถาบันอุดมศึกษาซึ่งสภาสถาบันรับรองวิทยฐานะ และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภาสถาบันเห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๓) ได้ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบัน และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปีในสถาบันหรือสถาบันอุดมศึกษาซึ่งสภาสถาบันรับรองวิทยฐานะ และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภาสถาบันเห็นว่าได้ผลดี

มาตรา ๓๕ ผู้ช่วยศาสตราจารย์นั้น จะได้แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นเอกของสถาบันซึ่งมีคุณวุฒิ ดังต่อไปนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบัน และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีในสถาบันหรือสถาบันอุดมศึกษาซึ่งสภาสถาบันรับรองวิทยฐานะ หรือ

(๒) ได้ปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบัน และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่ปีในสถาบันหรือสถาบันอุดมศึกษาซึ่งสภาสถาบันรับรองวิทยฐานะ หรือ

(๓) ได้ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบัน และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปีในสถาบันหรือสถาบันอุดมศึกษาซึ่งสภาสถาบันรับรองวิทยฐานะ

มาตรา ๓๖ อาจารย์ประจำตัวมีคุณวุฒิได้รับปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบัน

อาจารย์พิเศษนั้น อธิการบดีจะได้แต่งตั้งขึ้นประจำปีการศึกษาตามคำแนะนำของคณบดีหรือผู้อำนวยการสำนักจากบุคคลที่มีคุณวุฒิเช่นเดียวกับอาจารย์ประจำ

ในกรณีที่แบ่งปีการศึกษาเป็นภาคการศึกษา อธิการบดีจะแต่งตั้งอาจารย์พิเศษตามคำแนะนำของคณบดีหรือผู้อำนวยการสำนักจากบุคคลที่มีคุณวุฒิเช่นเดียวกับอาจารย์ประจำในแต่ละภาคการศึกษาก็ได้

หมวด ๓

ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

มาตรา ๓๗ ปริญญามี ๒ ชั้น คือ

เอก เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ด.

โท เรียกว่า มหาบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ม.

มาตรา ๓๘ สถาบันมีอำนาจให้ปริญญาในสาขาวิชาที่มีการศึกษาในสถาบัน การกำหนดให้ปริญญาในสาขาวิชาใดและชั้นใด และจะใช้อักษรย่ออย่างไร ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓๙ สถาปนาบัณฑิตราชบัณฑิตยสถานกำหนดให้ปริญญาชั้นใดในสาขาวิชาใดเป็นปริญญาเกียรตินิยมดีมากที่สุด และปริญญาเกียรตินิยมดีจากปริญญาในสาขาวิชานั้นได้

มาตรา ๔๐ สถาบันนี้อาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตร ดังต่อไปนี้ได้

(๑) ประกาศนียบัตรชั้นสูง ออกให้แก่ผู้มีพื้นความรู้ชั้นปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยหนึ่งมหาวิทยาลัยใดและสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรชั้นสูงของสถาบัน

(๒) ประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายและสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรของสถาบัน

(๓) ประกาศนียบัตรการฝึกอบรบ ออกให้แก่ผู้ผ่านหลักสูตรการฝึกอบรบของสถาบัน

มาตรา ๔๑ สถาบันมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งสถาบันเห็นว่าเป็นผู้ทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญาชั้นๆ

มาตรา ๔๒ สถาบันจะจัดให้มีครูวิทยฐานะและเข้มวิทยฐานะ เป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญาประกาศนียบัตรชั้นสูง ประกาศนียบัตร และประกาศนียบัตรการฝึกอบรบตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาก็ได้ ในพระราชกฤษฎีกานั้นให้กำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครูวิทยฐานะและเข้มวิทยฐานะซึ่งจัดให้มีขึ้นนั้นด้วย

ครูวิทยฐานะและเข็มวิทยฐานะ จะใช้ในโอกาสใดโดยมีเงื่อนไขอย่างใดให้เป็นไปตามที่สภาสถาบันกำหนด

มาตรา ๔๓ สภาสถาบันอาจตราข้อบังคับกำหนดให้มีเครื่องแบบหรือเครื่องแต่งกายนักศึกษาได้ตามที่เห็นสมควร ข้อบังคับเช่นว่านี้ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๔ ผู้ใดใช้ครูวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ เครื่องแบบหรือเครื่องแต่งกายนักศึกษาโดยไม่มีสิทธิใช้ หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง ประกาศนียบัตร หรือประกาศนียบัตรการฝึกอบรมโดยที่ตนไม่มี ถ้าได้กระทำเพื่อให้เกิดผลอันเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้ หรือมีวิทยฐานะเช่นนั้น ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๕ ในระยะเริ่มแรกที่ยังมิได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดีและผู้อำนวยการสำนัก ให้สภาสถาบันประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นนายก

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ มีนาคม ๒๕๐๕

สภาสถาบันโดยตำแหน่ง และให้กรรมการโดยตำแหน่งเท่าที่มีอยู่ตามความในมาตรา ๑๔ เป็นกรรมการสภาสถาบันและให้เลขาธิการสภาการศึกษาแห่งชาติเป็นเลขานุการสภาสถาบันอีกตำแหน่งหนึ่ง

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เพื่อให้สถาบันแห่งนี้เป็นสถาบันการศึกษาระดับสูงสำหรับศึกษาวิจัยอันจะเป็นประโยชน์แก่การพัฒนาประเทศ เฉพาะอย่างยิ่ง ในด้านการบริหารราชการ การบริหารธุรกิจ การพัฒนาการเศรษฐกิจ การสถิติประยุกต์ การฝึกอบรม การวิจัยและการบรรณสารการพัฒนา